

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Romana Horáčka, Ph.D., a soudců Mgr. Michala Vytiska a JUDr. Gabriely Kučerové ve věci

navrhovatelů: **a) Novartis AG,**
sídlem Lichtstrasse 35, 4056 Basel, Švýcarská konfederace

b) Novartis s.r.o., IČO 64575977
sídlem Na Pankráci 1724/129, 140 00 Praha 4
oba zastoupení JUDr. Michalem Havlíkem, advokátem
sídlem Hálkova 1406/2, 120 00 Praha 2

proti
odpůrci: **Glenmark Pharmaceuticals s.r.o.,** IČO 46505164
sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 78 Praha 4
zastoupený Mgr. Lukášem Lorencem, advokátem
sídlem Štefánikova 256/34, 150 00 Praha 5

o předběžném opatření, **k odvolání odpůrce** proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. října 2022, č. j. 2 Nc 1047/2022-26,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se zrušuje a věc se mu vrací k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. V záhlaví uvedeným usnesením Městský soud v Praze nařídil předběžné opatření, kterým uložil odpůrci povinnost zdržet se v České republice nabízení a uvádění na trh výrobku FINGOLIMOD GLENMART tak, jak je definován v povolení k uvedení léčivého přípravku na trh vydaném Státním ústavem pro kontrolu léčiv pod registračním číslem 59/337/19-C (výrok I.) a dále uložil navrhovatelům povinnost podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení žalobu ve věci samé (výrok II.). Usnesení neobsahuje odůvodnění.
2. Proti usnesení soudu prvního stupně podal odpůrce včasné odvolání, v němž namítl jeho nezákonnost, neboť mu soud v rozporu s § 76c odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“), doručil napadené usnesení bez návrhu na nařízení předběžného opatření, a to navíc (na rozdíl od navrhovatelů) ani v tomto ustanovení stanovené lhůtě 3 dnů od jeho vydání, ale až po 30 dnech. Takovým postupem soud zjevně zkrátil ústavně zaručené právo odpůrce na spravedlivý proces, do kterého spadá i zásada rovnosti zbraní. Přitom není povinností odpůrce, aby si po doručení usnesení o předběžném opatření dodatečně zajišťoval návrh na nařízení předběžného opatření. Napadené usnesení navíc neobsahuje odůvodnění, a proto odpůrce neví, na základě jakých skutečností, argumentů a důkazů soud rozhodoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Semeráková.

3. Odpůrce neměl možnost své odvolání věcně odůvodnit, nicméně z procesní opatrnosti odpůrce uvedl, že navrhovatel neosvědčil, že odpůrce daný výrobek skutečně uvádí na trh v České republice a že je dána naléhavá potřeba zatímne upravit poměry mezi účastníky. Samotná registrace léčivého přípravku a jeho uvedení v seznamu registrovaných přípravků na webových stránkách správního orgánu, případně jeho zařazení do seznamu přípravků hrazených z veřejného zdravotního pojištění není porušením práv k patentu. Navrhovatel také neosvědčil porušení jakýchkoliv práv ze strany odpůrce, neboť jeho léčivý přípravek je řádně registrován.
4. Proto odpůrce odvolacímu soudu navrhl, aby napadené usnesení zrušil nebo změnil tak, že se návrh na nařízení předběžného opatření zamítá. Odpůrci by měla být poskytnuta lhůta k doplnění odvolání poté, co mu bude řádně doručen návrh na nařízení předběžného opatření.
5. Navrhovatelé ve vyjádření k odvolání uvedli, že návrh na nařízení předběžného opatření skutečně měl být dle § 76c odst. 2 o. s. ř. doručen odpůrci spolu s napadeným usnesením, nicméně nedodržení tohoto postupu nepředstavuje vadu řízení, která by mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Odpůrce měl a má možnost seznámit se s daným návrhem nahlédnutím do spisu (ten tak navíc učinil) či si jej vyžádat od soudů obou stupňů. Pozdější seznámení se s návrhem na vydání předběžného opatření nemůže být odpůrci na újmu, neboť ten může dle § 205 odst. 3 o. s. ř. měnit odvolací důvody i po uplynutí lhůty k odvolání. To, že tak odpůrce neučiní, nemůže jít k tíži navrhovatelům. Odvolací soud může dle § 212a odst. 1 o. s. ř. také přezkoumávat napadené usnesení i z důvodů, které nebyly v odvolání uplatněny. Odpůrci byla zachována jeho práva a měl možnost podat opravný prostředek proti danému usnesení
6. V této věci nedošlo ani ke znevýhodnění odpůrce nedodržením stanovené lhůty 3 dnů pro doručení napadeného usnesení podle § 76c odst. 2 věty druhé o. s. ř. Napadené usnesení se totiž stalo vykonatelné až doručením odpůrci, a proto nemohlo dojít k jeho poškození či znevýhodnění. Naopak tím byli poškozeni navrhovatelé, kteří se tak nemohli domáhat výkonu rozhodnutí. Odpůrci také byla zachována patnáctidenní lhůta k podání odvolání.
7. K věci samé navrhovatelé uvedli, že danými listinami dostatečně osvědčili uvádění léčivého přípravku FINGOLIMOD GLENMARK na trh v České republice a že tento přípravek spadá do rozsahu patentového nároku jejich evropského patentu č. EP 2 959 894. V řízení byly osvědčeny podmínky pro nařízení předmětného předběžného opatření. Navíc léčivý přípravek odpůrce je nadále obchodován na trhu v České republice. Navrhovatelé proto odvolacímu soudu navrhli, aby odvolání zamítl a potvrdil napadené usnesení jako formálně a věcně správné.
8. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání a v mezích jím vytyčených napadené usnesení včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, § 212a odst. 5 o. s. ř.), a aniž nařídil jednání [§ 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř.] dospěl k závěru, že odvolání je opodstatněné.
9. Byť nelze obecně přisvědčit námitkám odvolatele o nepřezkoumatelnosti usnesení soudu prvního stupně, kterým se zcela vyhovuje návrhu na nařízení předběžného opatření, pro absenci jeho výslovného odůvodnění. Tento názor odůvodněný zachováním práva odpůrce na spravedlivý proces se odvíjí od skutečnosti, že pomyslnou součástí odůvodnění předběžného opatření jsou i důvody uvedené v návrhu na nařízení předběžného opatření, se kterými se soud prvního stupně bez výjimky zcela ztotožnil. Takový závěr však nelze přijmout tehdy, pokud odpůrce neměl možnost se s těmito důvody seznámit prostřednictvím doručeného návrhu na nařízení předběžného opatření spolu s rozhodnutím.
10. Lze proto souhlasit s odpůrcem, že rozpor postupu soudu s § 76c odst. 2 o. s. ř., jde-li o povinnost soudu doručit odpůrci spolu s usnesením o předběžném opatření i návrh na jeho nařízení, je ve smyslu § 205 odst. 2 písm. c) o. s. ř. procesní vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci předběžného opatření. Nelze však v žádném případě přitakat navrhovatelům, že jde ve smyslu § 219a odst. 1 písm. a) o. s. ř. o vadu, u níž může být za odvolacího řízení zjednána náprava. Je to totiž nepřezkoumatelnost odvoláním napadeného usnesení pro nedostatek důvodů,

co podle § 219a odst. 1 písm. b) o. s. ř. vede odvolací soud bez dalšího ke zrušení napadeného usnesení. U tohoto typu vad rozhodnutí zásadně zjednávat nápravu v odvolacím řízení nelze a nelze tak činit dokonce ani po vydání nepřezkoumatelného rozhodnutí.

11. V projednávané věci tak nelze přijmout argumentaci navrhovatelů, že si odpůrce měl sám zajistit návrh na nařízení předběžného opatření, neboť pak by § 76c odst. 2 o. s. ř. postrádal smyslu. Lze sice souhlasit s tím, že napadené usnesení lze přezkoumávat i z důvodů, jež nebyly v odvolání uplatněny, nicméně na druhou stranu navrhovatelé opomíjejí, že podle § 205 odst. 4 o. s. ř. lze rozsah odvolání měnit jen v rámci trvání lhůty k odvolání, a proto i tzv. blankytní odvolání musí být v tomto směru jednoznačné, pokud napadené rozhodnutí obsahuje více samostatně odvoláním napadnutelných výroků. Odpůrce by tak byl nucen preventivně napadnout odvoláváním všechny výroky a až následně po seznámení se s důvody rozhodnutí by musel případně reagovat s následky, jde-li o náklady odvolacího řízení v případech i jen částečného zpětvzetí odvolání, pro něj nepříznivými. Ostatně nedoručením návrhu na nařízení předběžného opatření byla také odpůrci odepřena možnost toho, aby mohl podle argumentace obsažené v návrhu zvážit podání opravného prostředku.
12. Odvolací soud proto uzavírá, že je na místě napadené rozhodnutí bez dalšího zrušit a podle § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř. vrátit věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
13. Na soudu prvního stupně tak bude, aby o návrhu na nařízení předběžného opatření opětovně rozhodl, a to již usnesením obsahujícím odůvodnění, neboť s poukazem na § 75c odst. 4 o. s. ř. nelze přehlédnout, že odpůrce v odvolání, byť velmi stručně, uvádí důvody, pro které s návrhem na nařízení předběžného opatření nesouhlasí.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné [§ 238 odst. 1 písm. f) o. s. ř.].

Praha 10. května 2023

JUDr. Roman Horáček, Ph.D., v. r.
předseda senátu